

Hutba

Hutba o predstojećem popisu stanovništva

Ljudi koji bježe od svoje sjene

Ova kampanja nam je također konačno otkrila i jasno pokazala zašto se bošnjački ateisti, nakon što nam je vraćeno naše povijesno nacionalno ime, nisu unutar bošnjaštva osjećali kao kod kuće, iako se to očekivalo i to je njima najviše išlo na ruku, jer se više nisu morali blamirati i pisati kao muslimani sa velikim "M". Afirmacijom bošnjaštva jednostavno je napravljena jasna distinkcija i razlika između nacionalnog i vjerskog, ali oni to nisu tako shvatili i doživjeli, iz prostog razloga što je, pored ostaloga, i vjerska, islamska komponenta sastavna odrednica našeg nacionalnog bića i identiteta

HATIB: ABDUSAMED NASUF BUŠATLIĆ

Kome Allah ne podari svjetlo upute, mnoštvo opće kulture i naobrazbe neće mu povećati ništa osim zablude." (Ibn Tejmijja)

"Nigdje nisam sreo tako dirljivo dobrodušne, naivne i predane ljude beskraino samopožrtvovane, spremne na svaku ličnu i kolektivnu žrtvu, i nigdje takve pojedince i skupine apsolutno uskogrudne, beskraino samožive, potklupljive, politički ljigave i, nadasve, opsjednute omalovažavanjem svega vlastitoga, vlastitoga imena, vjere, običaja, prošlosti. Ne nalazim tome nikakva opravdanja." (Alija Isaković o Bošnjacima)

Antinarodna i antidržavna kampanja bošnjačkih ateista

Od momenta kada je krenula sudbinski bitna kampanja podizanja svijesti kod Bošnjaka u vezi predstojećeg popisa stanovništva, istovremeno je pokrenuta i kontra-kampanja, koju vode određeni krugovi bošnjačkih ateista i njihovi istomišljenici i saradnici iz srpskog i hrvatskog naroda, a koja ima za cilj posvemašnje zbušnjavanje i obezglavlivanje Bošnjaka, kako bi se što više njih, na predstojećem popisu, u nacionalnom smislu izjasnilo kao Bosanci i Hercegovci, a ne kao Bošnjaci.

Naravno, kada je u pitanju spomenuta skupina to nije nikakva novost, jer, proteklih godina, od zaustavljanja oružane agresije na Bosnu i Hercegovinu, pa do danas, svjedoci smo brojnih, bjesomučnih i krajnje agresivnih kampa-

nja koje su neke skupine bošnjačkih ateista vodile i vode protiv većinskog dijela vlastitog naroda koji se, u vjerskom smislu, izjašnjavaju kao muslimani. Ostat će upamćeni njihovi podli napadi na islamsku vjeronauku u školama i vrtićima, zatim huškačko djelovanje i pokretanje peticija protiv potpuno legalne izgradnje džamija, konstantni napadi na institucije Islamske zajednice, posebno na instituciju Reisu-l-uleme i vrijeđanje muslimanskih vjerskih vođa, te sataniziranje Bošnjaka muslimana kroz izmišljene islamskog terorizma i sl.

Ovih dana se putem elektronskih i printanih medija vode žučne debate za i protiv bošnjaštva, odnosno bosanstva, i objavljuju se brojni komentari u kojima sljedbenici i zagovornici ateizma i bosanstva, otvoreno govore zašto su protiv bošnjačke nacije. Naime, u svim tim komentarima, bošnjački ateisti poručuju kako oni sebi ne mogu dozvoliti da se izjasne kao Bošnjaci samo iz jednog jedinog razloga, jer se bošnjaštvo povezuje sa islamom, a tamo gdje je islam ili gdje se barem naslućuje, e tu ne mogu biti bošnjački ateisti.

Tako dolazimo do, čini se, ključnog razloga i motiva zbog kojeg oni vode kampanju za afirmaciju nove, zašto ne kazati frankeštajn-nacije, nacije Bosanaca i Hercegovaca, i zbušnjavanja i nagovaranja Bošnjaka da se na predstojećem popisu stanovništva ne izjašnjavaju kao Bošnjaci. Dakle, glavni razlog i motiv te kampanje jeste borba protiv islama i odricanje od bošnjačke nacije koja je po njima poistovjećena sa islamom, kao što su na drugoj strani, kako oni vele, srpstvo i hrvatstvo poistovjećeni i izjednačeni sa pravoslavljem, odnosno katoličanstvom.

Ova kampanja nam je također konačno otkrila i jasno pokazala zašto se bošnjački ateisti, nakon što nam je vraćeno naše povijesno nacionalno ime, nisu unutar bošnjaštva osjećali kao kod kuće, iako se to očekivalo i to je njima najviše išlo na ruku, jer se više nisu morali blamirati i pisati kao muslimani sa velikim "M". Afirmacijom bošnjaštva jednostavno je napravljena jasna distinkcija i razlika između nacionalnog i vjerskog, ali oni to nisu tako shvatili i doživjeli, iz prostog razloga što je, pored ostaloga i vjerska, islamska komponenta sastavna odrednica našeg nacionalnog bića i identiteta.

Uvjereni smo, kada bi se Bošnjaci odrekli islama i kada bi javno potvrdili da nemaju ništa sa islamom, da bi u tom slučaju bošnjački ateisti odustali od svoje ideje o bosanstvu i hercegovstvu kao nacionalnom identitetu.

Ljudi koji su izgubili svoju sjenku

Bh. javnost je već upoznata o tome da će svi oni koji se na popisu budu izjasnili kao Bosanci i Hercegovci biti svrstani u kategoriju "Ostalih". Zašto onda spomenuta skupina želi da na popisu stanovništva bude što više "Ostalih"? Pa, zato što su svjesni i ubijedjeni da će na popisu najviše biti Bošnjaka, Srba i Hrvata, pa onda oni, svojim plitkoumnim, antinarodnim i antidržavnim stavovima i idejama, hoće da zbune što više Bošnjaka ne bi li osigurali što veći procenat u korist "Ostalih", a jasno je da se pod "Ostalih" uglavnom misli na građane Bosne i Hercegovine iz mješovitih brakova, ateiste, agnostike, odnosno nemuslimane.

Bošnjački ateisti igraju na kartu da je veliki broj Bošnjaka ateističkog opredjeljenja, da nemaju veze sa islamom i da će ih lahko ubijediti da je bosanstvo najbolja opcija i da im ne treba bošnjaštvo koje je koherentno islamu. Iz toga se može zaključiti da je zapravo njima bitnije ideološko od nacionalnog opredjeljenja, i oni tako sami upadaju u zamku koju drugima podmeću, jer će se na kraju bosanstvo poistovjetiti sa ateizmom.

Zbog toga je važno razdrijeti i raskrinkati opasnu podvalu i izmišljotinu koju zagovornici bosanstva iznose u javnosti o tome kako su bošnjaštvo i islam sinonimi i kako su nezamislivi jedno bez drugog. Prije svega, suhudo je i pomisljati, a kamoli izjaviti, vjerovati i druge u to ubijediti da se između bošnjaštva i islama može staviti znak jednakosti, i da je zbog toga, bošnjaštvo, nacionalnost rezervirana samo za muslimane Bosne i Hercegovine.

Takva infantilna ideja može poniknuti samo u glavama onih ljudi koji osjećaju animozitet prema islamu i koji su nacionalno neosvijesćeni, tj. kod onih koji su izgubili svoj nacionalni identitet, poput čovjeka koji je izgubio svoju sjenku, o kojem je pisao francuski književnik Chamisso. Naime, on je napisao cijeli roman o čovjeku koji je izgubio svoju sjenku, a zapravo je aludirao na čovjeka bez nacionalnog identiteta, opisujući to kao potpuno neprirodno i abnormalno stanje.

Bošnjački ateisti igraju na kartu da je veliki broj Bošnjaka ateističkog opredjeljenja, da nemaju veze sa islamom i da će ih lahko ubijediti da je bosanstvo najbolja opcija i da im ne treba bošnjaštvo koje je koherentno islamu.

Takva ideja može također poniknuti kod onih ljudi koji osjećaju kompleks inferiornosti zbog pripadnosti narodu i naciji čiji se duhovni i kulturno-civilizacijski korijeni, između ostalog, vežu i za islam. Njihov kompleks nikako bolje ni vjerodostojnije nije opisao od Meše Selimovića, koji se u koži Bošnjaka, tada muslimana sa velikim "M", osjećao upravo onako (iako je tu svoju zbuđenost i izgubljenost nepravedno htio pripisati cijelom bošnjačkom narodu) kao što se danas osjećaju bošnjački ateisti, pa je u svom romanu *Derviš i smrt*, zapisao: "S nejasnim osjećanjima stida zbog porijekla, i krivice zbog otpadništva, nećemo da gledamo unazad, a nemamo kud da gledamo unaprijed, zato zadržavamo vrijeme, u strahu od ma kakvog rješenja. Htjeli smo da se sačuvamo, a tako smo se izgubili, da više ne znamo ni šta smo."

Zatim, kako je moguće poistovijetiti bošnjaštvo i islam kad se arabiizam kao nacija, iako je islam, odnosno Kur'an, objavljen na arapskom jeziku, nije mogao poistovijetiti sa islamom. A nije mogao iz prostog razloga što Arapi nisu samo muslimani, jer među njima ima znan broj kršćana, ateista i drugih. I ono što je najbitnije, niko od arapskih kršćana, ateista, budista itd., ne odriče se arapske nacije zbog toga što je islam objavljen na arapskom jeziku i što su muslimani najbrojnija vjerska skupina među Arapima. Kao što se hrvatski i srpski ateisti ne odriču svoje narodnosti i svog nacionalnog identiteta zbog toga što su većina Hrvata katolici, i većina Srba pravoslavci. Niko se, osim bošnjačkih hudih kompleksa, ljudi "švercerskog menaliteteta", kako je govorio Alija Isaković (koji trguju i s vjerom i s nacijom podjednako, a glume velike patriote), ne odriče svog nacionalnog bića, svoje kulture, svog naroda, svoje povijesti, jer je to isto kao da se čovjek dobrovoljno odrekne nekog svog organa i pristane na njegovu amputaciju, jer mu se eto nešto ne sviđa, a ne shvata da će njegova čovjnost i sakatost izgledati mnogo gore i ružnije i da će biti izvrgnuta ruglu i podsmijehu okoline.

Još jedna stvar je ovdje čudna i indikativna. Naime, čudno je to da ni bosanski pravoslavci ni katolici, sve do 19. stoljeća, nisu bili toliko inteligentni i "proniklijivi", kao današnji bošnjački ateisti, da primijete tu povezanost bošnjaštva sa islamom, pa su se svi listom i s ponosom izjašnjavali kao Bošnjaci. I onda kada su se opredijelili za hrvatstvo i srpstvo, nisu to učinili iz razloga što su otkrili da je bošnjaštvo povezano sa islamom i da je to nacija koja je ekskluzivno pravo bosanskih muslimana, već su to učinili usljed vrlo prljave kampanje o tzv. nacionalnoj emancipaciji koju su, na početku, vodili srpski i hrvatski trgovci i prosvjetni radnici, da bi im se kasnije pridružila i crkva, iz Srbije i Hrvatske, a koja je za cilj imala teritorijalne pretenzije prema Bosni i Hercegovini, i koja je rezultirala

stravičnim zločinima, pokoljem, etničkim čišćenjem i genocidom nad muslimanima Bosne i Hercegovine.

Tako je Ilija Garašanin o toj kampanji zapisao sljedeće: "Na istočnoj verispovedanija Bošnjake veći upliv imati, neće biti za Srbiju težak zadatak. Više predostrožnosti i vmanjanja na protiv toga iziskuje to, da se katolički Bošnjaci zadobijedu." (Načertanije, 1844.) Zatim, u "Letopisu Matice srpske", za godinu 1825., na stranici 56-58, govori se o sloveno-serbskom "koljenu" i pod tačkom 3., spominju se Bošnjaci kao narod, koji je ovako opisan: "Bošnjaci žive između Drine, Vrbasa, Save, Dalmacije i Herma, i ima ih oko 450.000; ispovijedaju ili islam, ili su rimokatolici ili pravoslavci."

Ista je stvar i sa bosanskim Hrvatima, odnosno bošnjačkim katolicima. O tome je historičar Ferdo Šišić, u svojoj raspravi o hrvatskom ilirizmu, štampanoj u "Bratstvu Sv. Save", 1921. godine, zapisao: "Hrvati bijahu isključivo žitelji,

i to svi bez razlike, uže geografske Hrvatske, Slavonci Slavonije Bošnjaci, veliki broj pisaca XVII i XVIII stoljeća nazivaju svoj narodni jezik bosanskim, Srbi, Kranjci, Štajerci, Korački itd. Ni nacionalnog hrvatstva ni nacionalnog slovenstva, kao što ga srećemo poslije 1850., tada još nije bilo."

Je li bosanstvo vijesnik nestanka BiH?

Da li bi se ipak, i u kojoj varijanti, bosanstvo kao nacionalni identitet moglo smatrati afirmativnom i prihvatljivom idejom? Odgovor na ovo pitanje je, da, ali samo u jednom jedinom slučaju, kada bi se i bosanski pravoslavci i katolici, odnosno svi Srbi i svi Hrvati bez obzira na vjeru, izjasnili kao Bosanci i Hercegovci.

Međutim, pošto su se bosanski Srbi i Hrvati davno opredijelili i formirali svoj nacionalni identitet, on se neće urušiti niti rasformirati ukoliko bi se formirala nova nacija, Bosanaca i Hercegovaca, tako da i ta varijanta otpada.

Čak ako bismo naciju definirali kao državnu, a ne kao narodnosnu ili etničku zajednicu, ni tako definiranu naciju, Srbi i Hrvati ne bi prihvatili, jer veliko-srpske i veliko-hrvatske snage konstantno dovode u pitanje i državnost Bosne i Hercegovine, koju su već pokušali uništiti u temelju i zamijeniti je Republikom Srpskom i Herceg-Bosnom. To je nezamislivo iz prostog razloga što je nacija, narod, jedinstvena i nedjeljiva globalna zajednica u koju

je utkan patriotizam svih njenih pripadnika. Nacionalnost se gradi na zajedničkoj kulturi, koja je širok i osebujan pojam, i ona uključuje čitav sistem ideja, vjerovanja, običaja, načina ponašanja, a ne gradi se samo na teritorijalnoj ili državnoj pripadnosti. S narodima Bosne i Hercegovine to nije slučaj. Ne samo vjera i kulturna baština, kod nas, iako govorimo istim jezikom, ni jezik nema jedinstven naziv, već ga jedni nazivaju srpskim, drugi hrvatskim, a treći bosanskim jezikom.

Nas dakle ne povezuju vjerske i kulturne odrednice, već isključivo društveno-ekonomske i geo-političke odrednice, odnosno sudbina da na jednoj teritoriji i u jednoj državi živimo etnički izmiješani i stoga upućeni jedni na druge. To su fakti koje samo slijepci i zlonamjernici mogu negirati.

Mi Bošnjaci, isto kao i Srbi, Hrvati i drugi narodi, imamo davno formiran, jedinstven i autentičan nacionalni i vjerski identitet s

kojim se trebamo ponositi, a ne odricati se od njega i pokušavati ga uništiti i izbrisati. Islam jeste utkan u naš nacionalni identitet, ali to ne znači da svaki Bošnjak mora biti musliman, odnosno vjernik. Bošnjaštvo je realitet i povijesna činjenica, i ono se ne može osporavati, a vjersko opredjeljenje svako može birati i mijenjati koliko mu volja.

Zato kažemo da je ideja o bosanskohercegovačkoj naciji, obična kalajevština koja je davno pala na ispit i izgubila svaki smisao i kredibilitet. To je infantilna i jalova ideja koja se nikada ne može nakalemiti, niti primiti i izrasti u zdravu mladicu, na već davno formiranom nacionalnom stablu. Ona može biti, i to i jeste, samo bolest na tom stablu koja će ga poput karcinoma izjedati iznutra i polahko, al' sigurno uništiti. Sevanjem nove bosansko-hercegovačke nacije učinila bi se ogromna

usluga protagonistima veliko-srpske i veliko-hrvatske ideje i umnogome im olakšala put do uništenja države Bosne i Hercegovine. Ukoliko bi uspjeli u tome, istog trenutka nestalo bi i bosanskohercegovačke nacije. Zato nam se čini, da je, pored svih negativnosti, ideja o bosanstvu i zlosutna, poput jugoslovenstva, koje je svojim nastajanjem nagovijestilo nestanak države Jugoslavije, a nestankom Jugoslavije, nestala je i jugoslovenska, frankeštajn-nacija. A ako bi se to, ne daj Bože, desilo i u ovom slučaju, onda bi sve bilo kasno i svako pokazivanje prstom na krivca za naše tragedije bilo bi uzaludno i beskorisno.

Zato nam se čini, da je, pored svih negativnosti, ideja o bosanstvu i zlosutna, poput jugoslovenstva, koje je svojim nastajanjem nagovijestilo nestanak države Jugoslavije, a nestankom Jugoslavije, nestala je i jugoslovenska, frankeštajn-nacija.

www.miztuzla.com

SAFF 7. decembar - 23. muharrem